

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1635/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Филиповић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдске електране“ из Новог Београда, ради поништаја одлуке о додели стана, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3291/20 од 23.09.2022. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3291/20 од 23.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3291/20 од 23.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 525/15 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражен поништај Одлуке туженог бр. I 6833/6-б од 26.08.2009. године, те да иста не производи правно дејство, што би тужени био дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за поништај одлука туженог и то: Одлуке бр. 1-12058 од 05.06.2009. године, којом је извршена расподела једног једноипособног стана површине 47,20 м² на ..., ламела ..., Одлуке бр. 1-12059 од 05.06.2009. године, којим је извршена расподела једног једноипособног стана бр. ..., површине 52,62 м² у Београду, ... и Одлуке туженог бр. I-12060 од 05.06.2009. године, којом је извршена расподела једног стана - гарсоњере бр. .. у Београду, ... површине 33,35м², што би тужени био дужан да призна и трпи да се изврши поновно бодовање и расподела станова, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3291/20 од 23.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и пуномоћника тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 525/15 од 06.11.2019. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања која су у интересу равноправности грађана.

Тужени је одговорио на ревизију.

Предмет спора је поништај одлуке о расподели станова солидарности. У овој правној ствари, правоснажном пресудом је одбијен тужбени захтев да се пониште одлуке туженог о расподели станова, у чињеничној и правној ситуацији да је тужени у двостепеном поступку донео појединачне одлуке о додели станова лицима која су заузела прва три места на ранг листи, односно која су у имала већи број бодова од тужиоца, применом Одлуке туженог о критеријумима за расподелу станова солидарности донете 2005. године, те Уредбе о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица као корисника средстава у државној својини („Службени гласник РС“, бр. 41/02 ... 107/07).

На основу овлашћења из члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 - др. закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге који су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужилац није учинио вероватним да је у поступку доделе станова било дискриминаторног поступања туженог и повреде начела равноправности, услед које је по основу личног својства доведен у неравноправан положај у односу на друге учеснике конкурса. У овој парници, није испуњен законски услов који се односи на потребу за разматрањем правних питања која су у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Како спорно правно питање није од општег интереса, јер одлука у споровима о тужбеном захтеву као што је конкретан зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком појединачном предмету, није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Због тога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Спор по тужби ради поништаја одлуке о додели стана представља имовинскоправни спор и зато се право на изјављивање ревизије везује за прописани новчани лимит.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.09.2009. године ради поништаја одлуке о додели стана, а у тужби је као вредност предмета спора означен износ од 1.000,00 динара. У овој парници, другостепена пресуда је већ била укинута 01.04.2015. године, а побијана пресуда против које је ревизија изјављена донета је 23.09.2022. године.

С обзиром да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић